

Can Besora

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sant Feliu de Lluelles

Coordenades:

Latitud: 41.99664149802444
Longitud: 1.6938256147567012
UTM Est (X): 391819
UTM Nord (Y): 4650228

Classificació

Número de fitxa 08132 - 108
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1762
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00037

Fitxes associades:

[Santa Maria de la Torreta](#)

Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: ds., 12/04/2003 - 02:00

Descripció

Can Besora es troba molt a prop de la petita església de Santa Maria de La Torreta. És una casa feta en diferents etapes i que va tenir un origen medieval tot i que no queden restes visibles degut a la reutilització. Té una estructura en forma de torre central, amb planta, pis i golfes, façana oberta a ponent i teulada a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana. A aquesta estructura es fa afegir pel costat dret un cobert amb murs de pedra i més tard es va ampliar la casa pel costat esquerre amb parets de maó vist. En el lloc d'aquesta ampliació hi havia una tina de cairons que va ser desmuntada fa uns anys. La llinda de la porta principal porta la data 1762. La finestra del primer pis té una petita motllura gòtica a la llinda. No es veu cap traça visible en el lloc on es creu que hi havia el castell, al costat esquerre de la casa, tot i que és un lloc elevat respecte al camí.

Observacions:

Tenen la clau de l'església de La Torreta.

Història

Per davant de la casa de Can Basora pasava el camí Ral de cal Bisbe, o camí Ral de Berga a Solsona. Davant de l'església de la Torreta hi havia unes fites que marcaven la meitat del trajecte entre les dues ciutats. Sembla que el castell de Meda (segles XIII-XIV) es trobava situat al costat de l'actual can Basora de La Torreta, al peu del camí Ral de Solsona i protegint aquest. Al 1163, Guillem, senyor de l'Espunyola, llega al seu nét Guillem de Meda els drets que té a la Vall de Lord. El 1247 apareix en un document la senyora del castell de Meda, Saurina de Talavera. Al 1300, Arnau del Pujol, cavaller, ven al paborde de Solsona, Ponç de Vilaró, tots els feus que té al castell de Meda. El pare de l'actual masover explicava que en fer un camí per darrera la casa (nord-est), va trobar una tomba amb ossos i una espasa. Les pedres del castell es van fer servir per construir la casa, possiblement feta a inicis del segle XVIII. A darrera de la casa hi ha el sòl d'una antiga tina folrat de cairons marrons i que es va destapar fa pocs anys.

Bibliografia

LLORENS I SOLÉ, A. (1986). Solsona i el Solsonès en la Història de Catalunya. Ed. Virgili i Pagès. Lleida.

